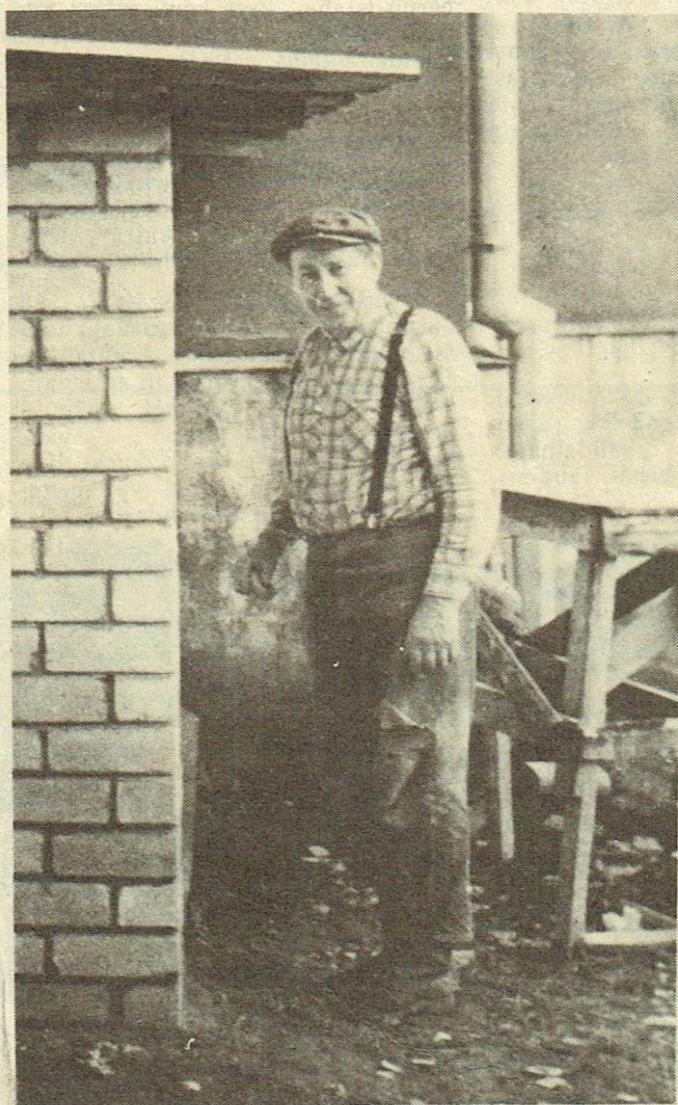

CILVĒKS MUMS LĪDZĀS

«Es esmu pamodīes, un pamodīes mans darbs»

(V. Lūdens)

Bērni ir priecīga tauta. Viņi iemīl visu priecīgo arī pieaugušajā cilvēkā un tad to izvēlas sev par draugu.

Tā vairāki zēni sev par draugu izvēlējās Argoldu Vilku, Valkas remonta un celtniecības kaptora mūrnieku, kad viņš Trikātas skolā veica dažādus kapitālā remonta darbus. Tā arī teica: «Mans draugs.»

Jā, Argolds Vilks jau no dabas ir apveltīts ar humoru, sirsniņgs sarunās, labestīgs un pri-

cīgs darbā. Pēc veiksmīgi padarīta darba viņš parasti smaidot noteica: «Vēl viens labs darbiņš padarīts!»

Bērniem patika ar viņu sarunāties par darbu, jo daudzie «kāpēc?» vienmēr saņēma laipnu atbildi. Sarunas turpinājums jau skanēja visai apņēmīgi: «Kad es celšu māju, tad...» Tātad padoms pieņemts rīcībai.

Bērni ir redzīga tauta. Viņi ievēroja, ka A. Vilks strādā viens. Kala, mūrēja, apmeta vai ko pārbūvēja — vienmēr viens. Tas tāpēc, ka viņš pats visu izdomāja, izsvēra visus par un pret, pārlikā vēlreiz, dažkārt naktī pamodīes, bet, kad cēlās, tā tūlit pie darba, kamēr paveikts līdz galam. Bez pelēcības un viena lāzības, bez īpaša rīkojuma un kontroles, bez palīgstrādniekiem. Viss vajadzīgais laikā sanests, pēc darba — visi gruži aizvākti, putekļi saslauciti. Un tā daudzus garus gadus desmitus, uzticēdamies tikai savām rokām, darba prasmei, padomam un pieredzei, mākai saskatīt kļūdas un izprast, kā tās novērst.

Vēl šodien dažkārt zēni atceras, ka šo starpsienu mūrēja un apmeta — mans draugs, kāpnes remontēja — mans draugs, durvju aili kala — mans draugs. Un viss labi turas, pamatiņi nostādāts.

Darbs parādīja taciņu uz saprašanog ar bērniem, un bērni to neaizmirst.

Bērni ir tauta, kas mīl brīnumu un meklē to arī cilvēkos.

Mums visiem likās, ka Argolds Vilks ir saaudzis ar savu ikdienu. Liels brīnumums bija raudzīties, kā viņš pēc smagā darba vieglu roku fotografē, lai pēc tam papildinātu savus krāsaino diapozitīvu krājumus. Tajos visā krāšņumā atmirdz vasara — daudzkrasaini ziedi, bites, varbūt arī putni un mūsu skolas stārkā ligzda. Droši vien tā var pagarināt vasaru, bet viņš gan pats izteica domu, ka ziemā ir vairāk laika priecīties par vasaras skaistumu.

Mēs ar cieņu atceramies meistarū Argoldu Vilku, kura dzīve apliecinā, ka augt lielumā ir katras cilvēka mūža uzdevums.

Z. Čakārne
A. Ozoliņa foto